

ECHO

Vereniging waar armen het woord nemen

INHOUD:

1. Voorwoord	
• De Zuidpoort, een verhaal in 50 Echo's	3
2. Uitstappen en evenementen	
• Onze vakantie in Everbeek	5
• Emile Claus	8
• Hoe lesgeven aan kansarmen mij bevalen is	9
• Vidi, vici en ik zong	10
3. Info en actualiteit	
• Herboren in de Zuidpoort	11
• Ontmoetingsdag 2009	12
• Bezoek aan de balie	13
• Opvoedingswinkel in Gent	15
• Samia, nieuwe beroepskracht	16
4. De Zuidpan	17
5. Varia	
• Onze jarigen	18
6. Poëtenhoek	19
7. Colofon	20

VOORWOORD

De Zuidpoort, een verhaal in 50 Echo's

Op het ritme van de seizoenen verschijnt sedert 1997 onze nieuwsbrief: de Echo. Vandaag vieren we het 50ste nummer!

In de teksten van die eerste jaargang vind ik ondermeer een verslag terug van onze eerste opendeurdag, de betekenis van vakantie voor mensen in armoede, hoe iemand kennis maakt met De Zuidpoort en er geleidelijk aan vertrouwde bezoeker wordt, een tekst over de klacht van armoede, een getuigenis over een schoolervaring...

Onder de titel 'om over na te denken' vind ik deze tekst terug, die ons terugbrengt bij één van onze eerste bezoekers met wie ik vele goede uren doorbracht: Arnold. "Een echte strop", met wie je zo maar niet de straat op kan komen zonder voortdurend Jef hier en Pol daar te groeten. En hoewel zijn leven de laatste jaren nogal wat tegenslagen moest verwerken, blijft hij Arnold, de onverzettelijke. Regelmatig springt hij eens binnen in De Zuidpoort, maar zo nu en dan is ook mijn bel aan de beurt...

Die avond haalde Arnold zijn portefeuille boven, en tussen al zijn papieren diepte hij een boodschap naar boven, die hij zorgvuldig opgevouwen bewaart. Ik heb ze gelezen, en wil ze u ook niet onthouden:

Om over na te denken...

"Wacht niet
op zorgeloze dagen
om gelukkig te zijn,
want altijd zal er een probleem zijn
dat je zorgen geeft.

Wacht niet
op waardering van iedereen
om gelukkig te zijn,
want altijd zal er iemand
kritiek op je hebben.

Wacht niet
op een dag zonder fouten
om gelukkig te zijn,
want altijd maak je ergens
een grote of kleine blunder.

Wacht niet
tot iedereen vriendelijk voor je is
om gelukkig te zijn,
want altijd zal er iemand
jaloers op je zijn.

Wacht niet
tot ze je “genoeg” betalen
om gelukkig te zijn,
want altijd zal je minder verdienen
dan je meent waard te zijn.

Wacht niet
tot je bij iedereen gelijk haalt
om gelukkig te zijn,
want altijd zal iemand denken
het toch veel beter te weten.”

Dank je Arnold... want ook vandaag, ongeveer 12 jaar later, kan deze tekst ons best inspireren om verder met elkaar op weg te gaan!

Diederik

UITSTAPPEN EN EVENEMENTEN

Onze vakantie in Everbeek

Zoals ieder jaar gaat de Zuidpoort op een deugdendoende vakantie naar Everbeek. Het was verzamelen geblazen aan de Zuidpoort om te vertrekken naar Everbeek met de auto. Vele vrijwilligers hadden aangeboden om te rijden. Er is zelfs een nieuwe medestander bijgekomen. Welkom, Leen. Toen we op onze bestemming toekwamen, deden we zoals ieder jaar: bijeen komen om de regels uit te leggen en elk zijn kamer toe te wijzen. In de namiddag was iedereen vrij en kon, als hij wilde, gaan zwemmen. Het zwemmen was een groot succes want er waren niet veel achterblijvers. Maar diegenen die achtergebleven zijn, maakten alles klaar voor de barbecue.

Zoals ieder jaar was de bbq geslaagd en was het weer lekker smullen.

Met dank aan iedereen. Na de bbq en de afwas was er muziek met een karaoke aan verbonden. Er was veel ambiance want enkelen durfden het aan om te zingen. Ons Yvette voelde zich zo goed dat ze begon te paaldansen.

Zoals iedere dag kwam de tijd eraan om te gaan slapen want we moesten er weer vroeg uit. We moesten allen om 9 uur klaarstaan voor de uitstap naar Brussel. De bus waarmee we naar Brussel gingen was op tijd en ieder van ons ook.

Eerst bezochten we het Atomium.

Dit had ik als Belg nog nooit gezien, wat een gat in mijn cultuur was. Eerst kregen we uitleg over Expo 58 en dat was de start voor de bouw van het Atomium.

Toen we in de lift stapten om naar de bovenste bol te gaan, konden we zien hoe rap we naar boven gingen.

Eenmaal in de bovenste bol was het uitzicht fenomenaal. Je kon heel Brussel zien.

De gids gaf wel voldoende uitleg. We konden nog restanten zien van de gebouwen van Expo 58, enz. Om de andere bollen te bezoeken moesten we weer met zijn allen naar beneden met de lift. Eenmaal beneden gingen we met de roltrap naar boven naar die andere bol. Die bollen waren dan nog eens verdeeld in verdiepingen. Er was juist een tentoonstelling over Expo 58.

Ook over de bouw werd er een filmpje getoond. Die arbeiders waren net als acrobaten, zeer veilig was het er niet. Het was het bezichtigen waard ook voor mensen met hoogtevrees. Na ons bezoek aan het Atomium, mochten we gaan eten bij Tom in het sociaal restaurant De Heksenketel, in plaats van een picknick. Er stond slasoep en tomaat farcie op het menu. Voor de leken: tomaat farcie is een tomaat gevuld met gehakt in de oven.

Na het eten kregen we een rondleiding, want dat sociaal restaurant vormt een geheel met nog andere sociale werkplaatsen. Dit alles heet Het Groot Eiland. Daar worden ondermeer poststukken behandeld en er is er ook een schrijnwerkerij aan verbonden. Die sociale werkplaatsen proberen mensen terug op de gewone arbeidsmarkt tewerk te stellen.

Na de rondleiding gingen we naar het Anker, dat daar samen met Pigment een sociaal huis uitbaat.

Na enkele koppen koffie en wat uitleg was het tijd om terug te keren naar Everbeek. Daar werd na het avondeten een evaluatie gehouden van hoe de vakantie al verlopen was.

De derde dag begon met een ontbijt van spek met eitjes. Omdat er verschillende mensen jarig waren was er ook taart om te eten.

Ook was er een zoektocht waar we via foto's onze weg moesten vinden.

Ook waren er vragen waarop we het antwoord moesten vinden. Na lekker te hebben gegeten, want we hadden dat nodig na de zoektocht, werd de winnaar bekend gemaakt. Iedereen heeft zijn best gedaan.

Hoe was het weer in Everbeek? Belgisch. Wat zon en regelmatig wat nattigheid. Vooral de laatste dag, die we traditioneel, na de grote kuiskarwei (wij zijn propere mensen), op de Gavers doorbrengen. Natuurlijk bedierf de regen de stemming niet en maakten we er het beste van. De Gavers bieden nu eenmaal voor elk wat wils, voor regen en voor zonneschijn.

Enkelen maakten een gezonde natuurwandeling, de jongsten zwommen in het binnenzwembad. De echte harden gingen bootje varen. Het laatste uurtje gebruikten we om na te praten en werden we door meneer Pastoor en de Zuidpoort getraakteerd op een goeie pint. En dat smaakte.

Aan alle goede dingen komt een eind, dus aan onze vakantie ook, en we keerden terug naar de Zuidpoort, waar ieder naar huis werd gebracht. Bedankt voor de mooie vakantie.

Patrick

Emile Claus

Het is alweer een hele tijd geleden dat we met een aantal Zuidpoorters koers zetten richting het Museum voor schone kunsten. Ik beken dat het voor mij de eerste keer was dat ik daar kwam. We kregen de kans om voor een democratische prijs de tentoonstelling “Emile Claus en het landleven” te gaan bezichtigen. Ik moet weer iets bekennen, ik ben niet zo een kunstfanate. Ik ga af en toe wel eens naar een museum, maar meestal heb ik het al gehad na een uur rondslechteren. Dit was dus een goede gelegenheid om toch nog eens aan “kunst” te doen. Ik ga hier geen relaas neerpennen over de werken die ik daar heb gezien. Sommige kan ik mij nog zeer goed herinneren, andere zijn totaal vergeten. Dus zal ik het maar hebben over hetgeen ik mij wel herinner.

Voor we de tentoonstelling konden gaan bekijken, werden we uitgenodigd voor een korte voordracht over Emile Claus “himself”. Ik vond dit zeer interessant daar ik niet zo goed op de hoogte was van wie Emile Claus nu precies was. Hij was een schilder, zo ver was ik zelf al gekomen. Maar over zijn geschiedenis wist ik helemaal niks. Ik wist wel dat hij één van de belangrijkste vertegenwoordigers van het impressionisme in België was. We kregen zeer veel informatie en dat maakte het voor mij interessanter om de werken te gaan bekijken. Bovendien moesten we dan niet alles zelf lezen wat vaak zo is bij een tentoonstelling.

Na de voordracht konden we dan zelf de werken gaan bekijken. Ieder op zijn of haar eigen tempo. Ik probeerde er niet te snel door te vliegen. Toch is het niet aan mij besteed om meer dan een minuut naar een bepaald werk te staren. Toen ik er dan uiteindelijk door was, bleek dat ik het er toch veel trager had van afgebracht dan de anderen. Blijkbaar was ik niet de enige die niet veel tijd nodig heeft om een tentoonstelling te bekijken of zaten we allemaal al te denken aan de koffie en taart die op ons stonden te wachten?

Ik vond het een goed initiatief en ik heb mij zeker geamuseerd, ook al ben ik een leek wat schilderkunst betreft.

Karolien

Hoe het mij bevalen is les te geven aan kansarme mensen

Eerst en vooral wil ik de mensen hartelijk bedanken om aanwezig te zijn bij de les “Hoe maak je veilig en goede kaarsen”.

We hadden op 6 mei om 14u. afgesproken in 't Geraarke. Ik moest daar natuurlijk veel vroeger zijn. Ik was daar om 12.30u. om alles voor te bereiden.

Toen was het 13.45u. en de mensen kwamen met mondjesmaat binnen, mensen die ik nauwelijks of nog nooit gezien had. Dat was voor mij ook een leuke ervaring en eerlijk gezegd heb ik zelf ook veel bijgeleerd.

Rond 14u. ben ik dan begonnen met mijn theorieles, die ongeveer een uurtje geduurd heeft. De les was heel interessant voor iedereen. Er kwamen vele vragen op mij af en dat vond ik net het leukste en het interessantste wat een lesgever kan krijgen. Het is een teken van interesse voor mij.

Toen hebben we een korte pauze van ongeveer een kwartiertje ingelast. We werden verrast door koffie en gebak en we waren daar niet rouwig om. Daar onze hartelijke dank voor.

Na de pauze hebben we dan alles omgezet in de praktijk:

- we begonnen met alles klaar te zetten
- onze vorm klaar maken
- paraffine smelten
- stukjes met geur in de vormen doen
- paraffine gieten
- in de vriezer zetten (dit om ons resultaat sneller te laten opstijven, en de kaars is daarna ook langer bruikbaar)
- daarna, toen ze klaar en ontvormd was, hebben we ze recht gesmolten.

Iedereen kon met een blij gezicht en een mooie kaars huiswaarts keren.

Alle aanwezigen hebben ook een evaluatieblad ingevuld, en tot mijn grote vreugde was er geen enkele negatieve reactie. En het is dat wat mij zeer veel moed geeft om verder te doen.

Dank voor alles en voor de mooie ervaring, dank aan alle aanwezigen.

Eddy de Grauwe

Vidi, vici en ik zong

Vidi, vici (ik zag, ik overwon) is een blijspel over geloven, beloven en beroven, een sociaal-artistieke theaterproductie van Victoria Deluxe. De tweede productie in twee jaar en ook de tweede waarin (naast Manuela) onze Inge heeft meegespeeld. We maakten een praatje met haar.

Echo: Dat stuk vergde natuurlijk een lange voorbereiding. Hoe zijn jullie begonnen?

Inge: In oktober zijn we begonnen maatschappelijke kwesties te bespreken zoals huisvesting, plaatsing van kinderen, VDAB en dergelijke. Het resultaat daarvan hebben een paar mensen in een tekst gegoten, en die tekst hebben we dan samen doorgenomen. We moesten natuurlijk oefenen. De vraag was: wie is geschikt voor welke rol? Uiteindelijk kreeg ik een paar liedjes toegewezen.

Echo: Had je geen last van stress bij de optredens in niet minder dan drie zalen?

Inge: Nee hoor, dit jaar niet meer. Ik merk dat ik zelfzekerder word en dat die optredens mij als mens goed doen.

Echo: In welk opzicht verschilde dit stuk van het vorige, Het Vuil Huishouden?

Inge: Dit jaar was het thema concreter, lag het dichterbij de praktijk van alle dag. De muziek was natuurlijk ook anders. Een mengeling van klassieke en meer populaire muziek. Ook liedjes in vreemde talen. Eerlijk gezegd verstond ik daar niet zeer veel van. Ik had liever meer Vlaamse liedjes gehoord.

Echo: Welk gevoel hou je aan dit alles over?

Inge: Dat ik geen tekst kreeg maar een paar liedjes moest zingen, vond ik vernederend. Achteraf, tijdens de vakantie met het hele gezelschap in de Ardennen, ontdekte de regisseur wel verborgen talenten in mij. Afwachten wat het volgende jaar wordt.

Echo: Veel succes, Inge!

Roland

Herboren in de Zuidpoort

Hallo, beste lezers van de echo.

Mijn naam is de Grauwe Eddy, geboren in Sint-Amandsberg op 31/07/1969, en ik wil eigenlijk wel eens op papier zetten hoe ik mij eigenlijk voel in de Zuidpoort en hoe ik de eerste stap naar hier heb gezet.

Ik had toen een relatie met iemand die daar ook naar toe ging. Ik zat toen in Home prins Albert. Die persoon vroeg me toen om eens een keertje mee te gaan.

In het verleden heb ik ook al voor een vzw gewerkt en ik vond dat een goed gedacht om mij nuttig te maken en mij nuttig te maken voor andere mensen die het eigenlijk wel op één of andere manier moeilijk hebben.

De eerste keer was ik beschaamd om die drempel over te stappen.

Ik stelde mij vooral de vraag hoe ze daar tewerk gingen.

Uiteindelijk heb ik mijn stoute schoenen aangetrokken (die zijn ondertussen terug braaf geworden hoor, geen paniek!) en na het eerste bezoek ben ik met een zeer goed gevoel huiswaarts gekeerd. Ik voelde me daar al een klein beetje thuis.

De maaltijden die je daar kunt verorberen zijn uitgebreid en zeer goed klaar gemaakt door Emiel en Patrick. Proficiat voor hen! Maar daar gaat het nu niet over.

Na enkele bezoeken aan de Zuidpoort ben ik daar op mijn manier terug iemand geworden. De mensen respecteren mij en dat geeft een zeer fijn gevoel, geloof me maar.

En wat ik het strafste aan de Zuidpoort vind, is dat men er terecht kan met gelijk welk probleem ook dat men ondervindt. Sabine of Yvette geven dan hun luisterend oor en zoeken mee naar een oplossing, en er kan over alles gepraat worden.

Kort en bondig: ik ben een nieuw mens geworden in de Zuidpoort, ik ben herboren.

De Zuidpoort is nu mijn tweede thuis en ik raad alle andere mensen aan om ons eens een bezoekje te brengen.

Eddy de Grauwe

Ontmoetingsdag 2009

Op maandag 18 mei 2009 vertrokken 29 Zuidpoorters richting De Oude Abdij in Drongen voor de jaarlijkse ontmoetingsdag. Een dag waar iedere Zuidpoorter op uitgenodigd wordt om te reflecteren (grondig na te denken) over onze verbinding met de Zuidpoort.

Bij het binnenkomen werd iedereen ontvangen met een kopje koffie of thee. De stoelen stonden klaar in een grote cirkel en Myriam was druk op het witte bord aan het schrijven. Het is leuk om zien hoe mensen, soms na een lang weerzien, elkaar begroeten.

Als iedereen zijn koffie op is, worden we allemaal welkom geheten en kunnen we van start gaan. We beginnen met een korte terugblik op de voorbije jaren: werken rond verbinding aan de hand van taartstukken of natuurelementen.

Dit jaar stonden we stil bij de vraag: "Wat verbindt ons en mogen verschillen hierin een plaats krijgen?" Op vraag van het parlement hadden we het die dag dus over communicatie en over wat elkeen van ons nodig heeft om zich goed te voelen in De Zuidpoort.

Op de ontmoetingsdag werd heel veel ruimte gemaakt voor openhartige groepsgesprekken. In die gesprekken werd er heel wat afgelachen, maar er werden ook moeilijke en gevoelige dingen besproken. We hadden wat pech met het weer, maar het werd toch een boeiende dag waar iedereen zonder twijfel veel uit geleerd heeft.

Deze ontmoetingsdag krijgt bovendien nog een staartje: op 30 september en 14 en 28 oktober organiseert De Zuidpoort, samen met Stichting Lodewijk de Raet, een vormingsreeks over communicatie. Inschrijven is de boodschap!

Samia

Bezoekje aan de balie

Op een heel warme zomerdag eind juli trokken Chantal en ik naar het Justitiepaleis. Tijdens de vergadering van oudergroep De Boei waren weer eens enkele vragen gerezen over pro Deo-advocaten. Enkele mensen hadden opgevangen dat het systeem veranderd was, en het zeker duurder geworden is. Een verhaaltje of waarheid? Vandaar ons uitstapje.

Gemakkelijk werd het ons niet gemaakt, want wegens de onderbreking van lijn 4, en een verkeerde verwijzing deden we er twee bussen, een tram en heel wat tijd over om er te geraken. We hadden een afspraak met mevrouw Natasja, buiten de gewone uren. Na enig wachten mochten we binnen in het lokaal in het souterrain. Mevrouw stond achter een soort balie en wij deden rechtstaand ons verhaal. Gelukkig was Natasja heel vriendelijk en toeschietelijk. Ze moedigde ons voortdurend aan te vertellen wat er in De Zuidpoort zo allemaal leeft aan ideeën, ervaringen en vragen over pro Deo-advocatuur.

Dus staken we maar van wal. Als het jaren geleden is dat je pro Deo-advocaat tussenkwam voor jou en nu ineens heb je weer een advocaat nodig, kan je dan zomaar naar dezelfde terug? Neen, maar je mag wel naar die advocaat teruggaan, en vragen of hij/zij nog steeds pro Deo voor je wil werken. Zo ja, zal je advocaat je de nodige gegevens en bewijzen vragen, om het opnieuw voor de balie in orde te maken. Je advocaat kan dat nu allemaal online (via internet) doen en heeft dus je handtekening niet nodig. Daardoor verlies je er wel controle over: is het echt wel in orde en zal je op het eind toch niet moeten betalen? Als je twijfelt, kan je gerust naar het pro Deo-kantoor bellen of gaan. Natasja zoekt dan gauw even voor je op of er een dossier geopend is.

Indien je advocaat het niet meer pro Deo wil doen en je kunt hem/haar niet betalen, of als je eigenlijk zelf liever een andere advocaat wil dan de vorige keer, dan ga je best een nieuwe pro Deo aanvragen.

We vertelden aan Natasja dat het voor de mensen die wij kennen moeilijk is telkens opnieuw vertrouwen te geven aan een jonge persoon zonder ervaring. Natasja vertelde ons dat dit heel veel goed meevalt. Die jonge advocaat kan immers op een meer ervaren advocaat terugvallen voor advies. Een advocaat kan altijd tegenvallen, pro Deo of niet. Als je voelt: hier klopt iets niet, het gaat niet vooruit, kan je ook naar de balie gaan, om 'een klacht neer te leggen'. Je kunt ook een brief schrijven of mailen (secretariaat@balie-gent.skynet.be). De gegevens vind je op de roze foldertjes in de folderkast van De Zuidpoort. Wat doet de stafhouder van de balie dan? Altijd contact opnemen met die advocaat. Meestal verontschuldigt de advocaat zich: te druk enz., maar haast zich om je beter te helpen. Lukt het echt niet, dan zal men er voor zorgen dat je een andere pro Deo-advocaat krijgt als je dat graag wil. Af en toe blijkt dat er veel klachten binnenkomen over dezelfde advocaat, en dan wordt er een tuchtdossier geopend. Toch moedigde Natasja ons aan: niet twifelen, bellen, naar hier komen, mailen, schrijven...

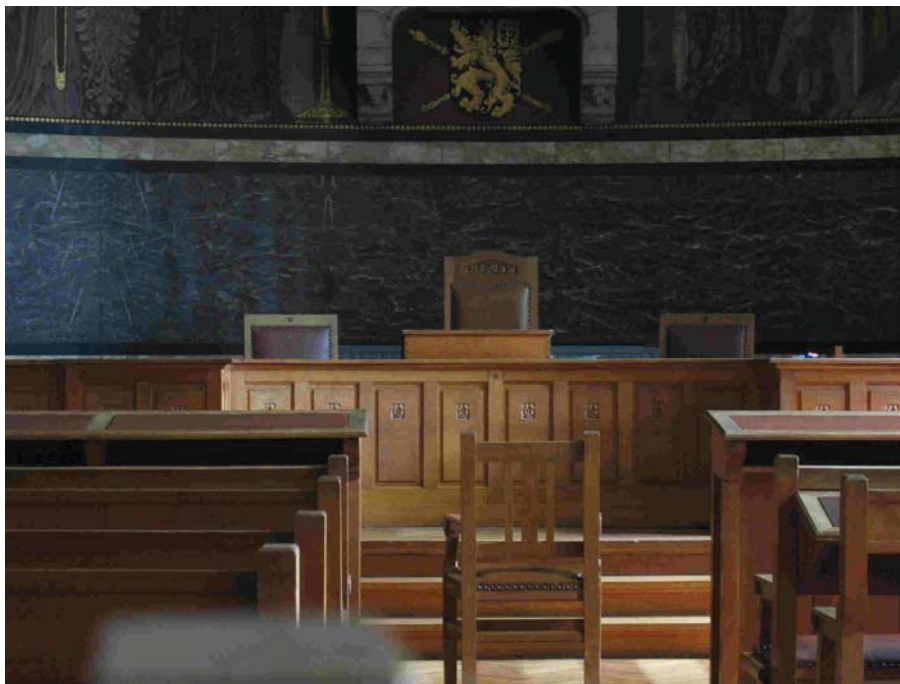
We hadden het ook over de barema's: hoeveel inkomen mag je hebben om een pro Deo-advocaat te mogen krijgen? De bedragen zijn pas aangepast. We hebben het uitgehangen op het prikbord van De Zuidpoort. Maar men weet nooit op voorhand wanneer het opnieuw verandert. Dat kan evengoed meerdere keren per jaar zijn. Daarom is het beter op de website (www.balie-gent.be) te kijken en te zien hoe het is op het moment dat je het nodig hebt. Belangrijk is ook te weten dat er met speciale kosten en lasten rekening kan gehouden worden. Neem die bewijzen mee naar het pro Deo-kantoor of je advocaat.

Natasja heeft meteen de gegevens van de vroegere advocaat van Chantal opgezocht, gezegd wanneer hij met vakantie was, en bevestigd dat hij nog steeds pro Deo wil werken.

Zo was alle moeite toch niet vergeefs. We hadden precies minder last van de warmte in het terugkeren!

De moraal van het verhaal: blijf niet met je zorgen lopen! Ga naar het pro Deo-kantoor, of naar je hulpverlener, of gewoon eerst naar De Zuidpoort om een foldertje, en geniet meteen van de gezelligheid!

Sabine

Opvoedingswinkel in Gent

In een stad als Gent gaan er wel vaker winkels open, maar dit is toch een aparte boetiek, dit is een opvoedingswinkel. Daar is niets “te koop” maar wel veel “te krijg”. Antwoorden op vragen over de opvoeding van kinderen en jongeren. En hebben we die niet allemaal wel eens? Opvoeden is leuk en uitdagend, maar soms weet je het even niet meer en zit je met je handen in het haar. Dan kan je in de Opvoedingswinkel terecht voor een luisterend oor, informatie en advies. Uiteraard in alle discretie en bovendien gratis.

De Opvoedingswinkel is een realisatie van de het departement onderwijs en opvoeding van de stad Gent, maar heel wat organisaties hebben rond de wieg gestaan en blijven hun steun geven. Onder hen vanzelfsprekend ook de Zuidpoort. Want opvoeding is toch een van de grote zorgen van de mensen die wij de Zuidpoorters mogen noemen? Daarom breken wij enthousiast een lans voor een betere informatieverstrekking dienaangaande in onze stad, dus ook voor deze “winkel”.

De Opvoedingswinkel opent zijn deuren op 7 oktober, met een heus geboortefeest. Dat wordt een leuke en interessante dag voor ouders, kinderen en iedereen die van dichtbij of veraf met opvoeden bezig is. Iedereen is vanaf 11 uur welkom in de Sint-Margrietstraat 4 voor de officiële opening door Rudy Coddens, de schepen van onderwijs en opvoeding. Daar hoort uiteraard een hapje en een drankje bij. Na de middag klinkt het startsignaal voor allerlei leuke activiteiten voor jong en oud. En enkele toffe verrassingen.

Dit is dus heuglijk nieuws voor allen die opvoeding en onderwijs een warm hart toedragen.

Uiteraard heeft de Opvoedingswinkel een e-mailadres: opvoedingswinkel@gent.be.

En een website: www.gent.be/opvoedingswinkel

Gewoon bellen kan ook, naar nr. 09/233 26 02.

Dus op 7 oktober om 11 uur in de Sint-Margrietstraat nr. 4.

Roland

Samia, nieuwe beroepskracht

Op 17 februari startte ik als nieuwe beroepskracht in De Zuidpoort. Vanaf die dag noem ik mezelf collega van Sabine en Rudy en ben ik verantwoordelijk voor het ondersteunen van de vrijwilligers op alle mogelijke manieren (werving, onthaal en coaching). Een tweede deel van mijn opdracht is het verzorgen van de vormingen. Zowel de vormingen die de Zuidpoort doet naar buiten toe als de vorming die De Zuidpoort organiseert voor haar vrijwilligers en medestanders. Een hele boterham, maar ook een heel leuke job!

De Zuidpoort was voor mij geen totaal onbekende organisatie. Ik kende al een aantal mensen van op de startavonden van Welzijnszorg, de basiscursus van Welzijnsschakels of de ronde-tafelgesprekken van de werkgroep onderwijs. Ik kan mij Sarah's verbaasde gezicht dan ook levendig herinneren toen ik haar op 17 februari vertelde dat ik net als zij 'bus 5' nam naar De Zuidpoort.

Ondertussen ben ik hier bijna 6 maanden en heb ik al heel wat mensen leren kennen. Allemaal leuke mensen waarin ik geloof en waarmee ik met volle goesting samen tegen armoede en uitsluiting wil vechten!

Aan alle Zuidpoorters, bedankt voor de warme ontvangst!

Samia

ZUIDPAN

Zomerse salade

Augustus is de slaatjesmaand bij uitstek. Wat hebt u bijvoorbeeld nodig?

1 krop sla, 2 tomaten, 1 portie mozzarellakaas, 1 grote appel.

En kruiden: basilicum, peterselie, peper en zout. En natuurlijk olie en azijn.

Bereidingswijze:

Was de sla en verwijder de harde nerven.

Leg de sla in een grote kom.

Was de tomaten en snij ze in kleine blokjes.

Laat het vocht uit het zakje mozzarella lopen en snij de kaas in gelijke blokjes.

Schil de appel, verwijder het klokhuis en verdeel in blokjes.

Doe een weinig olie, azijn, peper, zout en peterselie op de sla en meng alles goed door elkaar.

Strooi verse basilicumblaadjes op de sla en meng opnieuw.

Heel lekker met vers stokbrood of koude aardappelen. In plaats van mozzarellakaas kunt u gebakken kippenfilet gebruiken.

Eet smakelijk!

Jeanine Claeys

VARIA

Onze jarigen

In deze Echo wensen wij de volgende Poorters een gelukkige verjaardag:

<u>Augustus</u>	<u>September</u>	<u>Oktober</u>
2) Thérèse Gouwy 4) Lia 10) Christine Amerlinck 18) Lydia Decock 20) Greet Van Overloop 23) Mira 26) Ives Vlerick 27) Frank 28) Sarah Lebon	11) Chantal Step 13) André 15) Rudy Roelandt 18) Fernanda	4) Edith 10) Tony 18) Guusje 21) Adriaan 25) Gilberte 27) Gilles 31) Roland

POËTENHOEK

Het Vlegelproject scherpste de pennen van enkele dichters en dichtersessen. Hieronder nog zo een aansprekend gedicht.

Goede moeder zijn

is je kind laten zijn wie hij/zij is.
Lastig, leuk, lief, enthousiast, deugniet...
Maar meer nog

...

zelf gewoon deel uitmaken,
deel van het leven
van je kind.
Wel een beetje een LEIDEND deel.

Je leidt of begeleidt je kind
maar je **lijdt** ook mee.

Liesbet

DE ZUIDPOORT–*Echo* is een driemaandelijks uitgave van
de VZW DE ZUIDPOORT, Ottergemsesteenweg 12 te 9000 Gent.

Tel. 09 245 09 05

E-mail: ifo@dezuidpoortgent.be

Website: www.dezuidpoortgent.be

Sabine Burgelman op 0478/529278.

Redactie: Cindy Van Campelaere, Leen Hiels, Yvette Hoste, Sarah Lebon,
Roland Huybrecht, Rudy Roelandt.

Eindredactie:

Roland Huybrecht, 09/220 25 08.

Verantwoordelijke uitgever:

Diederik Janssens, Ottergemsesteenweg 12, 9000 Gent.

De Zuidpoort Onthaal:

Tel. 09/245 09 05.

De Zuidpoort Permanentie:

Dinsdag van 10 tot 16 u., donderdag van 14 tot 16 u. en
zaterdag van 10 tot 14 u.

Bereikbaarheid buiten de permanentie:

Yvette Hoste, 09/227 74 31.

Giften aan de Zuidpoort: zijn fiscaal aftrekbaar vanaf 30 euro.

Op rekening nr. 652-4803804-58 van Vlaams Netwerk.

Omschrijving: projectnr. 501- De Zuidpoort.

Wilt u meer inlichtingen over de Zuidpoort ?

Naam:

Adres:

E-mailadres: